Ч. 242. Субота 11 надолиста (29 жовтня) 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

На вечірнім засіданю сойму дня 7 с. м. поставив пос. Мерунович внесенє в справі реґуляциї ріки Полтви. — Пос. ґр. Шептицкий, ґр. Тарновский, кн. Черторийский та 52 послів з правиці запитували правительство, що думає оно зробити, щоби на будуче недопустити до таких подій, як послідні підчас демонстраций в Кракові, котрі обмежують свободу горожан і загрожують публичному порядкови?

З порядку дневного промавляли в справі банковій пос. Стапіньский, котрий доказував, що предложені внесеня комісиї утруднять купно землі і замкнуть в банку краєвім кредит всім підприємствам парцеляцийним, і др. Буйновский, котрий противив ся внесеню комісиї, стремлячому до розтягненя якоїсь кураторії над селянами, котрі купують ґрунти при парцеляциї. Референт пос. Гупка виступив в обороні внесень комісиї а відповідаючи пос. дрови Олесницкому, доказував, що банк краєвий в інтересах парцеляцийних не зважає на народність.

В специяльній дискусиї поставили посли ґр. Пініньский, Стапіньский і Єнджейович поправки до внесень а пос. Король вносив, щоби над внесенями 2, 3 а) і б) перейти до порядку дневного. По заяві п. Маршалка, що внесенє дра Короля при специяльній дебаті єсть недопускаєме, ухвалено дотичні внесеня всіма голосами против 9 разом з поправками ґр. Пініньского і Ст. Єнджейовича.

Пос. Скалковский предложив іменем комісиї аґрарної слідуючі внесеня: І. Поручає ся Виділови краєвому, щоби предложив проєкт закона парцеляцийного на слідуючих основах: 1) Плян парцеляцийний буде вимагати ся при виділеню з посілости ґрунтової обнимаючої бодай 60 гектарів. Виділенє гіпотечне може настати лиш на основі пляну затвердженого ц. к. Намістництвом в порозуміню з Виділом краєвим. — 2) Затвердженє пляну треба відмовити: а) коли єсть намірена цілковита парцеляция без позіставленя ґрунту при будинках господарских; б) коли єсть очевидне, що парцеляция грозить знищенєм лісного господарства; в) коли для маючих настати господарств не забезпечено відповідного доїзду; г) коли би при проєктованім поділі для побільшеня господарства погіршили ся відносини комасацийні. — II. Сойм поручає Виділови краєвому, щоби в ціли управильненя відносин наставних в наслідок парцеляциї взяв під розвагу справу зміни дотичних законів.

В дискусиї над звітом комісиї промавляв перший пос. др. Король і доказував, що із звіту аґрарної комісиї пробиває ся аж надто намір більшости соймової кольонізувати всхідну Галичину. Після єго погляду хоч би банк краєвий і зовсім замкнув кредит руским парцелянтам, то се не змінило би зовсім природного ходу парцеляцийного. Др. Король перестерігав наконець перед евентуальним законом парцеляцийним, бо він збільшив би лиш еміґрацию. — Пос. Сенковский станув в обороні внесень комісиї, а полемізуючи з дром Королем, запримітив, що закиди руских послів, мов би у всім, що виходить від Поляків, була інтриґа польска, суть безосновні. Комісия аґрарна — казав бесідник — мала лиш на ціли витворенє сильних господарств селяньских і недопустити, щоби збільшив ся пролєтарият рільний.

Пос. Сколишевский по 12-тій годині в ночи поставив внесенє на замкненє засіданя і відроченє дискусиї. Внесенє се відкинено 31 голосами против 26. Пос. Сколишевский виголосив відтак довшу бесіду, в котрій полемізував з рускими послами, мов би то рентові оселї, бюра посередництва праці і инші средства економічні були вимірені против Русинів. Коли ви нам закидаєте шовінізм, — казав посол Сколишевский — то ви самі повинні відзна-

2)

В американьских містах промислових.

Після Е. Гессе-Вартеґґа — зладив К. Веробн.

(Дальше).

Довгим, безперивним рядом женуть свині критою, вузкою рампою, що іде понад стайні на перший поверх, просто на гору до різниці. Там ловлять їх величезні, сильні хлописка одну за другою, в одній хвилі причіпають за задні ноги до кружела і они висять довгими рядами на шинах, по котрих котять ся просто на смерть. Поза стіною, попри котру котять ся свині, стоять люди, що в замащених кровю руках держать острі ножі. Що 3 або 4 секунди котить ся попри них свиня і квичить та кидає ся, але й зараз втихає, бо ніж вже підрізав її горло. Отак діє ся через цілісенький день. Один такий різник може зарізати на мінуту 12 до 20 свиний, а найзручніший зі всіх, Нік Бакер, ріже иноді на день і по 5000 штук.

З розрізаним горлом, з котрого ще кров стікає, котять ся свині довгим рядом дальше в долину, кількох людий відчіпляють їх з ланца, на котрім висять, та пускають в котел з кипячою водою. Иньші робітники виловлюють їх жердями з води, витягають і кидають на довгі столи; тут беруть ся до них автоматичні машини і голять їх вздовж і в поперек, хребет і черево та боки, а відтак приходять они гладонькі і рожеві під ножі різників. На раз, два они розрізані на половину, на раз, два відлітають шинки, на раз, два вирізана солонина, а коли вечером робота скінчила ся, то в студених як лід холодниках різниць спочивають многі міліони фунтів шинок та солонини, старанно запаковані, зашиті в полотно, залютовані в коробках на консерви, або сьвіжі з білою, блискучою шкіркою і такі чистенькі, що хочби їх і поцілувати.

Різанє рогатої худоби відбуває ся в подібний спосіб, лиш рогата худоба, що звикла ходити свобідно по незміримих степах заходу, не дає ся так легко загнати в темну рампу, що веде на смерть. До того треба всіляких способів. Найбільша різницка фірма, Армур і Ска уживає до того н. пр. старого, привченого бугая; єго пускають між стадо, котре борзо до него навикає; коли худобу гонять на рампу, то він іде перший, а тоді ціле стадо іде охотно за ним. Ледви, що він зайде до середини, як там зараз возьмесь в бік і щезне, а ідучу за ним худобу пускає попри себе дальше. Коли щезне туман пороху, який худоба наробить на рампі, видко бугая, як він там стоїть самотний і нїби розглядає ся за новими жертвами.

На горі в різници заганяють худобу у вузкі пересіки, понад котрими стоять величезні хлописка, справдешні казочні велити з тяжкими молотами на довгих держаках. Чути лиш короткий сухий лоскіт і худобина вже розпращала ся зі сьвітом. Так гине тут що дня 10.000 рогатої худоби. В 1903 р. зарізано тут около 3 міліонів рогатої худоби, $4^1/_2$ міліона овець і 8 міліонів свиний а всего разом вартости около 1500 міліонів корон, сума, яка майже рівнає ся чистим приходам цілого прускокоролівства в тім році. Одного одніського дня, 1 марта, вийшло із Стокярдских різниць 14 міліонів фунтів мяса і солонини, 4 міліони фунтів шинок, 8 міліонів фунтів ковбас, 14 міліонів фунтів вудженини а поминувши всілякі поменшї вироби, всего разом 40 міліонів фунтів самої свинини. Коли же возьмемо до того ще воловину і баранину, то Чікаґо виробило дня 1 марта тілько всілякого мяса, що припало би на ціле населенє німецкої держави, не поминаючи і дітий по одному фунтови мяса на голову! В дійстности висилає Стокярд велику скількість мяса до Европи, всхідної Азиї, Мехіка і т. д. В 1902 р. вивезено до Анґлії всілякого мяса за 168 міліонів корон, до Німеччини більше як за $2^1/_2$ міліона волового мяса а до того докупила Німеччина ще за 91 міліонів корон свинини, шинок і т. п. Вартість кож зарізаних зьвірят виносила 180 міліонів а вовна 120 міліонів корон.

На цілім заході ріжуть річно 25 міліонів свиний а з того припадає на Чікаґо 8 міліонів. Друге місто, що найбільше ріже свиний, то Канзас Сіті, але там ріжуть лиш пяту часть з того, що в Чікаґо. Відтак слідують Омага, Сент Люїс та Індиянополіс. У вісімдесяти роках минувшого століття мало місто Сінсінаті славу найбільшої „свиньскої столиці“, та її не без гордости прозивало ся „Поркополіс“ (свиньске місто). Від того часу Чікаґо позбавило єго тої слави.

Значне число великих фірм займає ся довкола Стокярду різанєм, вудженєм, робленєм

чати ся умірностию, а так не єсть. Відзиваєте ся часто з легковаженєм о Вавелю а я вам кажу іменем польского люду, що мене вибрав: від Вавелю вара! (Оплески.) На тім по 1 годині 10 мін. в ночи закінчило ся засїданє.

На звістну вже енунцияцию посла Райского в соймі іменем клюбу демократичного наспіла з Варшави від тамошного віча народного слїдуюча телеграма: Варшава 7 падолиста. Зібрані дня 6 падолиста у Варшаві на вічу, скликанім демократично-народною партиєю, по вислуханю декларациї краєвого сойму у Львові, пересилають одинокому дотеперішному соймови польскому вирази почести і надії спільної в недалекій будучности праці для добра вітчини і цілого нероздільного народу польского. — Предсїдатель віча, Лібіцкий.

Вісти полїтичні.

Страйк зелїзничий в Австриї. — Подї в Росиї. — Демонстрация фльот. — Конституция в Чорногорі.

В цілій Австриї запосить ся на великий страйк зелїзничий. Причини єго не треба далеко шукати. Первістно розходило ся службі зелїзничій о додаток на дорожню у висоті 20 процент для всіх категорий без ріжниці, отже без взгляду на їх становище в службі і сполучену з тим платню. Жаданє то розтягало ся не лиш на урядників і т. зв. підурядників, але й на персонал маґазиновий, на всіх, що провізорично приняті до служби, та взагалї на всіх, що в який небудь спосіб заняті при зелїзницях. Рух в сїм напрямі вийшов первістно з Чехії а під впливом тамошних національних спорів та внаслїдок инших великих подій полїтичних прибрав також характер полїтичний. Служба зелїзнича взяла собі за взорець недавний страйк зелїзничий в Італії і постановила не застановляти самого руху на зелїзницях лиш „виконувати точно всї постанови реґуляміну службового“ а се значить спиняти і опізняти та утрудняти весь рух. Переговори з міністерством розбили ся, позаяк просто не можливо виконати жадань робітничих. Обчислено, що коли би всїй службі зелїзничій признати зґаданий додаток, то треба би на то 26 міліонів корон, суми, якою правительство тепер не розпоряджає. Управитель міністерства зелїзниць Врба видав длятого до служби руху відозву, в котрій остерегає перед наслїдками, які були би дуже тяжкі для дотичних осіб. Жаданє поправи відносин єсть по части оправдане, але може настати лиш в такім обємі, на який фінанси держави позволять. Рівночасно видало міністерство зелїзниць специяльну інструкцию що до способу переводженя служби пересуваня ваґонів.

Найважнїйшу подію в Росиї передала нам нинї слїдуюча депеша з Петербурга: Ґенерал Трепов усунений зі становища ґенер.-ґубернатора і шефа ґарнїзону в Петербурзї, зі становища товариша міністра справ внутрішних, шефа поліциї і жандармериї а іменований комендантом палати. — Як з уступленєм Побідоносцева перестало бити серце і склонила ся найтвердша голова самодержавія і чиновництва росийского, так з уступленєм Трепова увела найсильнїйша рука того самодержавія і чиновництва. Старе таки пережилось і лягає в могилу а на ній прозябає нове житє. Та й нарід руско-український пробудив ся та дав знак житя о собі. В київскій ґазеті, видаваній по росийски, появила ся перша статия полїтична Серґія Ефремова в українській мові, під заголовком „Чи буде суд?“ Она, що правда, написана під вражінєм тих страшних подій, які по оголошеню царского маніфесту відбували ся майже по всїх містах, робить вражінє тяжко побитого чоловіка, котрий відзискавши притомність, кличе справедливости і суду. А всеж таки єсть се перший сьмілий протест не лиш против подій хвилї, але й тяжкого довголїтного гнету давної минувшости.

З иньших подій важна вість, що ґр. Вітте поручив директорови бюра прасового Кобеко виготовити сейчас закон прасовий. Кобеко зажадав на то часу до 15 с. м., але ґр. Вітте обставав при тім, щоби проєкт той виготовлено як найскорше на слїдуючих основах: 1. Цензуру для всїх часописий і книжок в якій небудь мові зносить ся. — 2. Правительство не буде могло виключити зїзд дискусиї в праці ніякої справи. — 3. Нові часописи і журнали можна видавати по зголошеню того наміру у властий. — 4. Праса підлягає лиш судам, котрі мають поступати після обовязуючих законів.

Дальше вельми характеристична єсть чутка, яка появила ся в польских ґазетах, а після котрої має небавком появити ся маніфест царя, вертаючий царству польскому конституцийні права подібно як Фінляндиї.

В Кронштадтї коло Петербурга щось стало ся, але що — докладно поки що не знати. Нинї наспіли лиш слїдуючі депеші петербурґской аґентиї телеґрафічної: Минувшої ночи прийшло тут до кровавих подій. Місто стоїть в полумінї, жителї міста втікають. Будинок клюбу маринарского підпалений і знищений. Така сама судьба стрітила много склепів. Товпи демонстрантів і моряків ходять улицями і стріляють до людий, тероризуючи жителів. Духовеньство устроїло похід в надії, що в той спосіб недопустить до розбоїв і заведе спокій. Кораблї, що пливуть до Петербурга, переповнені втікачами. З Петербурга вислано до Кронштадту два баталїони піхоти.

З Відня доносять, що в справі демонстрациї фльот держав европейских против Туреччини все ще ведуть ся дальші наради і постановлено поки що вислати лиш мале число кораблів. Кожда держава має вислати по два. Австро-Угорщина вишле два кружляки „Санкт Ґеорґ“ і „Сиґетвар“. Ціла демонстрацийна ескадра буде складати ся з яких 15 кораблів і скоро лиш переговори в Константинополи не доведуть до нічого, то може ще завтра або позавтра попливе до Леванти. Коли би й то не помогло, то кожда держава вишле ще два дальші кораблї і буде проголошена мирна бльокада Дарданелів.

З Цетиня наспіла вість, що вже й Чорногора має одержати конституцию. Так отже остане ся в Европі лиш одна Туреччина без конституциї. Князь Николай видав відозву до Чорногорців, в котрій каже, що з власної волї надає їм права до участи в справах веденя народу і розпоряджає свобідний вибір послів а день сьв. Николая (6 грудня) назначає яко реченець скликаня скупштини.

мясних консерв та перерібкою відпадків. Найбільші з них, звані „груба чвірка“, то „Армур і Ска“, „Світ і Ска“, „Нельзон Морріс і Ска“ та „Анґлїйско-американьска Спілка пакункова“ а в послідних роках прилучила ся до них ще й пята сьвітова фірма „Народна Спілка пакункова“.

В найновійших часах було в Европі богато бесіди про т. зв. „капітанів промислу“, котрі розвинули свої дотичні галузи промислу до найбільших на сьвіті, так н. пр. про Морґана що до зелїзниць, Рокфеллера що до нафти, Кернеґі (Carnegie) що до зелїза і сталї, та про Мек Корвіка що до рільничих машин і т. д. До них прилучає ся ще Армур і Спілка. Я познакомив ся з Армуром і єго спільником підчас всесьвітної вистави в Чікаґо в 1903 р. Коли я тоді оглядав різниці і висказав своє здивованє о єго величезнім підприємстві, сказав він до мене: „Любий пане, то лиш перші початки. Прийдіть за десять літ, то будете тоді могли справді дивувати ся“.

Недавно тому, вертаючи із Сент Люїс, загостив я в Стокярд і навідав ся до Армура. Єго фірма стала ся в самім ділї найбільшою в Америці з різницями в Чікаґо, Сіюкс Сіті, Омага, Канзас Сіті, Сент Люїс і Форт Ворт в далекім Тексасї та з річною продукциєю вартости якраз 1200 міліонів корон, отже вдоє так великої як річні приходи японьскої держави. У него працює ціла армія робітників в силї 30.000 мужа, а в єго заведенях ріжуть що дня 2500 штук рогатої худоби, 12.000 свиний і 5000 овець. З Армурских фабрик виходить що дня готового товару за більше як $3\frac{1}{2}$ міліона корон. В 1903 р. зарізав Армур $1\frac{1}{2}$ міліона рогатої худоби, $2\frac{1}{4}$ міліона овець і $4\frac{3}{4}$ міліона свиний. В самім Стокярдї вкривають єго фабрики та всілякі будинки 86 морґів землї. Він має в Анґлії 50 філій, в Сполучених Державах більше як сто а до того ще й в Сінґапоре, Токіо, Шанґаю, Мехіку, в Канаді і т. д.

Хтось би може гадав, що фірма таких розмірів має окрему палату та що шефи мають що найменше такі елеґантні бюра і таке пишне уряджене як приміром в Европі деякі радники або шефи в міністерствах. Я поліз по деревляних сходах з надворку до якогось понурого, обкопченого, многоповерхового будинку а на горі спитав мене якийсь молодик, що сидів перед рядом телефонічних переставок, о мій інтерес. Коло мене і за мною пхало ся якої пів сотки людий з орудками. Той мужчина при телефоні зголошував їх або телефоном або посилав котрогось із двайцяти кількох послугачів до середини замкненого будинку. Ледви що віддано мою карту, як і зараз явив ся всемогучий п. Мікер (Meeker) в дверох та повів мене до середини з собою. „Жаль менї, що п. Армура нема в Чікаґо, але я Вас сам поведу по наших заведенях. Прошу, сідайте собі.“

Він присунув менї одно однісеньке порожне крісло і підчас коли Мікер відбирав депеші, залагоджував кількома словами орудки з людьми, що приходили до него та розмавляв телефонічно зі своєю трийцять тисячною армією, я розглядав ся по єго бюрі. Пусте місце з двома столами до писаня, один замкнений деревляною стїнкою для Армура, другий отвертий для Мікера. Більше нема ніякого уряджене, не видко нигде анї книжок, анї листів або якихсь паперів крім тих, що предкладають єму що пів мінути. Підчас коли він зі мною розмавляв, переглядав депеші з Льондону, Токіо, Сан Франціско, писав на них два, три слова та передав їх послугачеви, кажучи єму, до котрого бюра має занести.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 10 падолиста 1905.

— **Іменованя.** П. Міністер рільництва іменував управителя лїсів і маєтностий скарбових, Максиміліяна Шишковского, люстратором.

— **Будова рускої ґімназиї у Львові** розпічне ся з весною слїдуючого року. Будинок стане при ул. Льва Сапіги на ґрунтах п. Захариєвича, побіч політехніки.

— **Катехитами** гр.-кат. релїґії іменувала рада міста Львова: о. Василя Лиска в мужескій

школї виділовій ім. Конарского, а о. Андрія Возняка в мужескій школї сьв. Мартина.

— **Др. Осип Маковей,** учитель черновецкої семинариї, зложив дня 8-го с. м. перед упів. екзамінацийною комісиєю учительский іспит для шкіл середних із руского, польскої і нїмецкої мови.

— **Руский народний театр** під дирекциєю М. Садовского виїхав в понедїлок з Коломиї до Станиславова, де яко першу виставу відограв Карпенкового „Бурлака", в котрім заголовну ролю відограв сам Садовский. Із Станиславова прийде театр до Львова і тут завитає на нашу сцену перша українська артистка М. Заньковецка. На прощане зробила коломийска руска громада велику овацию п. Садовскому і подала єму лавровий вінець та золотий перстінь з брилянтом.

— **Конкурс** на стипендию з фонду пок. о. Антона Бончевского в сумі 440·53 корон, яка може бути евентуально розділена на дві по 220·26 кор., призначену для студентів сьвітских факультетів, розписало Наукове Товариство ім. Шевченка. Першеньство мають кревні фундатора. Надїлений запомогою має підписати реверс, в котрім з'обовяже ся звернути побрану запомогу фондови, скоро зможе. Удокументовані подання треба вносити на адресу Видїлу згаданого товариства до дня 15 падолиста 1905 р.

— **Обрабоване покійників з роду Собіских.** З причини чутки о обрабованю зложених в крипті жовківского костела мощий гетьмана Жовківского, Якова Собіского, Даниловичів і иньших, комісия зложена з консерваторів, розслїдила справу на місци. Показало ся, що в головній крипті з осьми знищених домовин постягано з мощий одїня і позабирано дорогоцїнности, а кости так порозкидано, що годї нинї знати, до кого они належать. Провізорично уміщено їх в однїй скрини, а для справленя домовини з тревалого материялу, виготовили консерватори петицию до сойму о запомогу тисяч корон. — Біда на сьвітї, коли навіть померші в могилї не мають спокою від людскої захланности.

— **Політичний поєдинок.** За ординарний оклик в соймі посла дра Волчиньского на адресу посла Николая Василька, визвав той его на поєдинок. Заступниками пос. Н. Василька є віцем. др. Ст. Смаль-Стоцкий і один акт. надпоручник, а посла Волчиньского посол Абрагамович і сов. суду Дворский.

— **Крадежі.** До шинку Мендля Валькера при ул. Чацкого у Львові добули ся оногди злодії і вкрали 50 коробок сардинок, кількасот штук папіросів, кілька штук одїня, трохи вудженини і горівки, всего разом 69 корон вартости. В шинку тім спав на лаві кельнер, але так твердо, що не чув, коли злодії забирали его одїнє, що зложив був коло себе. — В Коломиї не вислїджені доси злодії вибили дїру в мурі тамошного костела, а діставшись до середини, розбили там скарбону і забрали готівку. То само зробили також в капличцї побіч кладовища.

— **Самоубийства.** В парку в Сасові коло Золочева повісив ся ученик IV. класи золочівскої гімназиї, Йосиф Милковский, син возьного із Зборова. Причиною самоубийства мав бути лихий поступ в науках і домашні невзгодини з причини мачохи. — В Яслї застрілив ся в приступі божевільности син тамошного теслї, Йосиф Штайнер, лїт 27. — Кароль Липский, лїт 20, застрілив ся у Винниках в ночи на четвер. Того вечерт забавляв ся він в шинку зі своїми товаришами, котрим показував револьвер. Коли вийшли із шинку, Липский завязав собі хусточкою очи і сказав до товаришів: „Ану, чи я застрілю ся — і стрілив собі в голову та впав неживий на землю на великий перестрах товаришів, котрі не вірили єго словам і гадали, що він жартує. — На ґубернаторских валах під монастирским муром стрілив вчера вечером до себе вісїмнайцятьлїтний ученик цукорничий Франц Гогенеґер з пістолета набитого шротом і зранив ся в груди. Поготівлє ратункове відвезло его до шпиталю. На годину перед тим пробовав він пістолет на валах, але коли люди почувши вистріл, пустились в ту сторону, де він стріляв, він втїк на гору під мур і там стрілив до себе.

— **За лихварство.** Коломийский суд засудив звістного лихваря Авраама Рамлєра на 2 роки тяжкої вязниці і грошеву кару у сумі 4000 корон за лихву, якої він від многих лїт допускав ся, а також і за обманьство, якого допустив ся, намавляючи сьвідків до фальшивих зізнань.

— **Ілюстрований музичний календар** на рік 1906 появить ся вже небавком. Чистий дохід з розпродажи призначений — як торік — на будову руского народного театру у Львові. Сей календар поручають з найлучшої сторони: практичність, дешевість і постійна вартість. На зміст складають ся: а) Календариюм і добірні статї занимаючі однаково і для немузиків; б) „Небесні Сьпівцї" драматична алеґория С. Яричевского, справлена і розширена автором. Річ патриотична і гарна, надаюча ся до сценїчних вистав, без великих заходів, для аматорских кружків — вкінци в) перша новість в рускій лїтературі музичній п. заг. „Короткий начерк науки гармонії і композициї о. В. Матюка з численними примірами в нотах. Все разом коштує — лиш в дорозї передплати — franco 1 кор. По видрукованю цїна буде висша. Замовляти належить завчасу переказами почт. під адресою: Р. Зарицкий, Львів, ул. Сикстуска ч. 62. При більших замовленях за готівку, для Боянів і учеників 10% опусту.

Телеґрами.

Відень 10 падолиста. Нинїшна „Wiener Zeitung" оголосила закон в справі поборюваня зарази свиний і розпорядженє виконавче до неї. Нові постанови ріжнять ся головно тим від дотеперішних, що в будучности з уряду буде переводити ся убиванє хорих і підозрілих о хоробу свиний лиш тодї, коли зі взгляду на пануючі обставини можна припускати, що через то в даній охрестности можна спинити заразу.

Петербург 10 падолиста. В розрухах в Кронштадтї взяли участь всї моряки. Огонь карабіновий тревав 12 годин. В ночи з 7 на 8 вибухли в ріжних сторонах міста огні. Моряки не дали пожарникам гасити. Вчера в полудне настав спокій. Серед моряків настав роздор. Партия мирова взяла верх. Моряки розділяли відозви взиваючі до спокою. Вчера около 1000 моряків переходило улицями міста з білою хоругвою. В улицях були заставлені пушки.

Петербург 10 падолиста. „Союз союзів" видав відозву, в котрій взиває горожан, щоби енерґічно виступало против тих, що викликують погроми жидів і інтелїґенциї.

Кронштадт 10 падолиста. (Пет. Аґ.) Вісти розширені за границею о розрухах в Кронштадтї суть пересадні. Огонь в містї угашено. По улицях патролюють віддїли піхоти і козаків. Розрухи не повторили ся завдяки заряджeням властий.

Одеса 10 падолиста. В наслїдок амнестиї випущено тут 180 арештованих на волю. До ґен.-ґубернатора Кавльбарса ходила депутация управи міста і повідомила его що ходить чутка о новій маючій настати різні, що викликує переполох в містї. Кавльбарс обіцяв виступити як найенерґічнїйше і не допустити до розрухів.

Київ 10 падолиста. (Пет. Аґ.) Ґубернатор оголосив заяву, що одержав богато донесень, потверджаючих, що урядники політичні допускали ся над'ужить підчас послїдних непокоїв. Ґубернатор взиває всїх, котрі були сьвідками таких над'ужить, щоби надсилали єму докладні донесеня.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Залїщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Скольового (1/5 до 30/9)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Залїщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Залїщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·20	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Залїщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Залїщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакциєю відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).